

המואשם בהשתייכות ל"מאפיה", את וידויו ל העולם הזה

"איזו מאפיה?"

עם המשטרה, ובמיוחד לא בנסיבות כמו שהיו באותו לילה. כשהיה בקירבת מקום לתקרית היריות. המשטרה מנסה להפחיד את האנשים. הם מספרים שתל-אביב הפכה לשיקאגו והמאפיה שולטת כאן. איזה מאפיה? מה פתאום מאפיה? באים יהודים טובים, אל גירים, מארוקאים וצרפתים, עם הרבה כסף לארץ. הם רוצים להשקיע את ה- כסף שלהם בארץ ולהיות אורחים טובים במדינה. אבל לא נותנים להם. אני עוזר להם בזאת בלי כל טובת

זה הנוטורישה!"

הנאה. אני אוהב לעזור לאנשים, ולא חשוב מי הם היו. אני אוהב אנשים וילדים. או זה שאנשים באים אלי ומבקשים ממני עצות איך להסתדר בארץ, זה כבר עושה אותנו למאפיה? זה? זה חטרישו כאילו יש בכלל מישהו שתפסו אותו בגלל שאינם. זה הכל סיפורים בשביל לבלבל את המוח לאנשים. פתאום הפכו את סלומון אבו לאיש מאפיה למרות שכולם יודעים שהוא לא מסוגל אפילו להרוג זבוב. וזה האיש שי לפי דברי המשטרה הרג שני אנשים ליד כיכר מוגרבי לעיני כל הוונות והסרסורים. מה זה פה? מאפיה של פרימיטיבים?

עסק פוליטי

משטרה יודעת טוב מאוד שהינה עניין זה של שמירה על הבארים והדיסקוטקים בתל-אביב יש מוגנופול. זה המוגנופול ששייך לישראל דנוך, וזה שטח סגור שאף אחד לא יכול לדחוף את האף שלו שם ולא להכניס שם רגל. אפילו אם היה אפשר להכנס לעסק הזה, אף אחד לא היה מעוניין בו. מה פתאום להיחפץ לסוכנים של המשטרה בלי שום סיבה? ידוע שמי ששומר במועדון צריך לעשות רשימה של מי ש נכנס ויוצא ולמסור אותה למשטרה. על התפקיד הזה אין הרבה קופצים. אנשים המכבידים את עצמם לא רבים כדי להתייחס בעסקים האלה. הרקע האמיתי של כל מה שקורה במועדון האחרון, זה בכלל לא עניין של איזו מאפיה שבאה לארץ והתחילה לעבוד כאן. על הרקע האמיתי העיתונים לא רוצים לכתוב, כי זה עניין פוליטי. צריך לדעת שהרבה אנשים, כמו עזרא מורחי למשל, היו קבלני קולות טובים בזמן הבחירות לכנסת ולעיריות. את המורחית העבודה שלהם בגיוס קולות, הבטיחו להם כל מיני הבטחות. הבטיחו לתת להם כל מיני פריבילגיות להתעסק בדברים שאנשים סתם לא מקבלים רשיון בשביל זה.

לפני הבחירות קל להבטיח. אבל כשי צריך לקיים את ההבטחות זה קשה יותר. מי שהבטיח לא יכול לעמוד בהבטחות שלו לקיים אותן. ואז, במקום שיצא הסוד יצא הריב. אבל את העניינים האלה המשיטה לא מעונינת לגלות. זהו מה שרציתי להגיד. אני לא שייך לשום מאפיה. מפני שאין מאפיה בכלל. ארץ ואם אני נוסע מכאן זה לא מפני ש אני עובד את הארץ, אני את הארץ הזאת לא אעזוב לעולם. אבל אסור לי לנסוע לטייל קצת בעולם? זה שכמעט חצי הי שנים שלי ישבת בבית-סוהר זה לא אומר שאני צריך להיות כל חיי אורח ממדרגה שניה במדינה. אם יתפסו אותי במשהו שאעשה נגד החוק — סתן. אבל סתם לעצור אותי, להתחקי אותי כמעט חודש במעצר ואחר כך לשחרר אותי כאילו עצרו אותי בשביל עבירה אחרת ולא רצתי, זה רק מוכיח ש

אליהו מיזל

"אני אוהב כלבים, אנשים וילדים"

מורחי ואהרון אלמליח ברחוב אלנבי ב- תל-אביב, עצרה אותי המשטרה כחשוד ל- 28 ימים. אני לא מבין אותם. כולם יודעים ש אני מתעסק עם בחורות, אבל למה פתאום רצחו? נכון שבצרפת הייתי גאנצטר, אבל בארץ אף לא התעסקתי בעניינים כאלה ו אף פעם לא הלכתי עם נשק. המשטרה יכולה לבוא ולהעיד שאף פעם לא מצאו אצלי לא רק אקדח אלא אפילו סכין הכי קטן. בשביל מה לכדאום שמתעסק עם

דיעות שהופיעו השבוע בעיי- תונות סיפרו כי אליהו מיזל, המכונה "איו" (מתחרו עם ריו) אחת הדמויות הידועות בעולם הי תחתון הישראלי, ומי ששוחרר לא מכבר בערבות של 5000 ל" אחי רי שנעצר כחשוד באיומים ובי נסיון שחיטה מבעלי מועדון "טיי פאנים" נמלט מהארץ.

ערב צאתו מהארץ שוחח איי עם כתב "העולם הזה", דיבר בחופשיות ובגלוי על נסיעתו מי הארץ, שלדבריו לא היתה כריי חת. זהו סיפורו האישי של איי: בימים הקרובים אני עימד לנסוע לי ביקור בלגיה. אני לא כורח מכאן. אני חי פה, אוהב את הארץ הזאת ורוצה לי המשיך לחיות כאן. יש לי אישור מהי משטרה, שניתן לי אחרי ששוחררתי בערי בות עצמית שאני יכול לעזוב את הארץ. אולי נתנו לי את זה מפני שחשבו שאני אצא ולא אחזור. אבל אני אחזור. קוראים לי איי. היום אני בן 35. כולם יודעים שאני בחור טוב, כזה שמוכן לי עזור לאנשים עם כל הלב. גם לבחורות אני מוכן לעזור, או לא פלא שהם, אוהי בות אחי.

יש כאלה שאומרים שאני מנהיג בעולם התחתון, אבל זאת סתם הוצאת-דיבה. נכון שפעם הייתי סרסור, אבל כבר מזמן הפסי קתי עם המקצוע הזה. יש לי עכשיו שתי חנויות למכירת פיטטוקים וגרעינים ואני מתפרנס מזה בכבוד.

חצי פולני, חצי טוניסאי

יש לי שם פולני, אבל אני בעצם טוניסאי. זה עניין פשוט מאוד. אבא שלי היה צינני גדול שגולד פולניה והוא בא לטונים כדי לשלוח יהודים טובים לי פלסטינה. הוא נתקע בטונים, התחתן שם עם האמא שלי והמשיך לשלוח יהודים לארץ-ישראל. הוא בעצמו נשאר לגור ב- טונים ועד היום זוכרים אותו כל אלה שהוא עזר להם לעלות ומכבדים אותו מאוד. לא פעם שואלים אותי איך זה לי טוניסאי כמוני יש שם אישיות ככה זה: אני חצי-חצי. לכן אני חי ביחסים טובים עם שתי העדות. אני גם נורא אוהב יל- דים קטנים וכלבים.

בצרפת הייתי פושע. גאנצטר של ממש, כמו שרואים בסרטים. אבל הייתי גאנגי סטר בודד. את כל העבודות הייתי עושה לבד, בלי שותפים. זה לא נכון מה ש מספרים עלי כאילו אסור לי יותר לשוב לצרפת, וכאלו גירשו אותי משם לצמתי תות. עובדה: בשנים האחרונות ביקרתי כמה פעמים בצרפת ואולי אבקר שם גם כשהיה עכשיו בחוץ-לארץ. עליתי לארץ ב- 1948. ומאז יש לי עסקים עם המשטרה. ישבתי ארבע שנים רצופות. אבל למה? אף פעם לא הייתי גנב ולא שודד. אם ישבתי בבית-סוהר זה בגלל עסקים עם בחורות או קטנות.

כי כמה שהיו לי עניינים עם המשטרה — יש לי כבוד. ואם מעליבים אותי או אני מתעצבן ומוכרח להגיב, בגלל זה שאני שומר על הכבוד שלי אני מסתבך. כל העסקים עם המשטרה הביאו לכך שהמשטרה רודפת אותי בלי כל סיבה. אחרי שנגנב הכתר של מריה הקדושה מכנסיית הקבר הקדוש בירושלים, את מי תבוא המשטרה לעצור? אותי! באו ועצרו דווקא אותי ביפו. אני לא מבין למה. איזה עניינים יש לי עם מריה הקדושה? מי שנתקע בצרפת